

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: A. V.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 3. 2021,
o invalidní důchod

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované ze dne 10. 3. 2021, jímž byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 21. 10. 2020 č. j. X, kterým byl žalobkyni odňat invalidní důchod a uvedené rozhodnutí ČSSZ ze dne 21. 10. 2020 bylo potvrzeno.
2. Žalobkyně namítala nesprávné posouzení zdravotního stavu. Poukázala na to, že po porodu došlo u ní ke zhoršení onemocnění psoriasis a v roce 2016/2017 byl její stav

Shodu s prvopisem potvrzuje

nestabilizovaný natolik, že opět navštěvovala denní sanatorium MUDr. V. Posudkový lékař uvedl, že recidivy má v závislosti na ročním období. Z lékařského nálezu o kožním vyšetření ze dne 11. 9. 2020 naopak vyplývá, že má recidivy bez závislosti na ročním období. Klidnější průběh měla v roce 2018 opět v době gravidity. Po porodu došlo opětovně ke zhoršení převážně na horních končetinách a dolních končetinách. Od ledna 2020 se onemocnění zhoršilo i v oblasti prstů na rukou a objevily se bolesti kloubů – převážně zápěstí. Po kontrole u kožního lékaře dne 2. 11. 2020 jí bylo doporučeno vyšetření na revmatologii pro bolest v zápěstí jako suspektní počínající psoriatická artritida. V posudkovém závěru se konstatuje, že již byla vyšetřena revmatologem. Ovšem toto vyšetření proběhlo ještě v době, kdy byla dítětem a lupénka se ještě u ní neprojevila. Na revmatologii je z důvodu bolesti v zápěstí objednaná na 12. 7. 2021. Žalobkyně dále namítala, že při posuzování jejího zdravotního stavu nebylo přihlédnuto k § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Poukázala na to, že z lékařských zpráv od roku 2016 plyne, že je také v péči neurologa pro tenzní cefaleu v terénu neurovegetativní dystonie a lehké neurotické poruchy. V roce 2020 došlo ke zhoršení jejího zdravotního stavu. Hlavně ve večerních hodinách u ní dochází k brnění horních a dolních končetin, k náhlému bušení srdce a pocitu nedodechnutí. Od září 2020 ji každý den bolí hlava. Byla u ní diagnostikována úzkostná porucha. Rovněž byla odeslána na rehabilitační vyšetření a byla jí vydána žádanka k psychologickému vyšetření. Pokud by bylo hodnocení jejího zdravotního stavu provedeno správně podle platných právních předpisů a v souladu se zdravotní dokumentací, pak by její zdravotní stav byl hodnocen podle kapitoly XII, položky 4b, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o minimálně 35 %, což odpovídá invaliditě I. stupně.

3. Žalovaná v písemném vyjádření shrnula dosavadní průběh správního řízení, citovala příslušnou právní úpravu, odkázala na posudek vypracovaný v námitkovém řízení, který dle jejího názoru splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a navrhla zamítnutí žaloby. S ohledem na námitky žalobkyně žalovaná navrhla důkaz posudkem posudkové komise MPSV ČR.
4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 21. 10. 2020 č. j. X byl žalobkyni odňat invalidní důchod od 16. 11. 2020, neboť podle posudku okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 12. 10. 2020 již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 10. 3. 2021 č. j. X tak, že námitky zamítla a rozhodnutí ČSSZ ze dne 21. 10. 2020 potvrdila. Žalovaná vycházela z posudku o invaliditě ze dne 4. 3. 2021, v jehož posudkovém závěru se uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je psoriasis vulgaris. Z funkčního hlediska jde o středně těžké postižení. Jde o zdravotní postižení uvedené v kapitole XII, položce 4b, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě. Zhodnocením klinického stavu a jeho funkčního dopadu stanovil lékař ČSSZ procentní míru poklesu pracovní schopnosti dolní hranicí z rozmezí 20 – 35 %, tj. ve výši 20 %. Současně uvedl, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ust. § 4 citované vyhlášky nemění. Zdravotní postižení není takového stupně a rozsahu, aby více snižovalo pracovní schopnost.
5. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 14. 7. 2021, který si zdejší soud vyžádal v tomto soudním řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí,

tj. k datu 10. 3. 2021 žalobkyně nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Žalobkyně byla jednání posudkové komise přítomna. Posudková komise zasedala ve složení předseda komise MUDr. et MUDr. V. H., dalším lékařem byl MUDr. A. P. s odborností interní lékařství. Posudek obsahuje výčet podkladů, z nichž posudková komise vycházela, diagnostický souhrn, zjištění ze stěžejních lékařských nálezů. Posudková komise dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je psoriasis vulgaris. Jde z funkčního hlediska o středně těžké postižení. Jedná se o zdravotní postižení uvedené v kapitole XII, položka 4b, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovila posudková komise z rozmezí 20 – 35 % v rozsahu 20 % s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 4 citované vyhlášky nemění. Zdravotní postižení není takového stupně a rozsahu, aby více snižovalo pracovní schopnost. Posudková komise dospěla k závěru, že u žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí nešlo o nestabilizovaný zdravotní stav. Naopak poukázala na to, že od roku 2014 je tento stav stabilizovaný. Zdravotní stav se podstatně nezhoršuje. Termínem stabilizovaný je vyjádřeno, že se nejedná o generalizaci onemocnění. Žalobkyně je zpravidla léčena ambulantně. Jde o chronické onemocnění a občasné exacerbace nemoci, které mohou či nemusí souviset s ročním obdobím a jsou typické pro toto onemocnění, jsou řešitelné dosavadní léčbou. I MUDr. J. ve zprávě z vyšetření ze dne 11. 9. 2020 konstatuje klidnější průběh daného onemocnění v posledních letech. Posudková komise uvedla, že v posudkovém hodnocení byly zohledněny všechny přiložené lékařské zprávy včetně v námitkách zmiňované MUDr. J. P. ze dne 27. 4. 2021, která však nepřináší významně nové posudkové skutečnosti. Žalobkyni bylo doporučeno pouze revmatologické vyšetření. Co se týká lékařské zprávy MUDr. K. R. ze dne 18. 5. 2018, kde je zmíněna úzkostná porucha, terén neurogenní tetanie, lékař současně uvádí, že je onemocnění kompenzováno. Lékařská zpráva z 16. 3. 2021 MUDr. V. Z. je se závěrem sporadické cefalea, neurologický nález toho času neložiskový, amenigneální, bez lateralizace. Doporučen medikamentózně pouze paralen a magnosulv. Dle posudkové komise žalobkyně je schopna se pracovní zařadit s pracovním omezením: bez práce v nadměrně prašném a špinavém prostředí a v nevhodných klimatických podmínkách. Vzhledem k žalobkyní popisovaným neurotickým potížím není vhodná práce v nadměrně stresujícím prostředí, v riziku úrazu a práce v noci. Schopnost rekvalifikace je zachována.

6. Žalobkyně u jednání předložila lékařskou zprávu MUDr. M. K. s tím, že se jedná o zprávu z revmatologického vyšetření. Dále doplnila, že psychologické vyšetření absolvovala až v červnu 2021 u PhDr. J. K.. Vyšetření není ještě dokončeno. Psycholožka jí doporučila i vyšetření u psychiatra.
7. Soud na návrh žalobkyně provedl důkaz uvedenou lékařskou zprávou MUDr. K. ze dne 12. 7. 2021, revmatologická, interní ordinace, v níž se odbornými termíny, nad to ve zkratkách, popisuje zdravotní stav žalobkyně, která si stěžovala na bolesti zápěstí i v klidu. Byla u ní provedena laboratorní vyšetření, doporučena medikace a k výsledkům a zhodnocení je žalobkyně objednána na 14. 10. 2021.
8. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

9. Soud konstatuje, že stěžejní otázkou bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Soud byl proto povinen vyžádat si odborný lékařský nález. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR prostřednictvím svých posudkových komisí, jak plyne z ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a zachované pracovní schopnosti žalobkyně, ale také k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ads 23/2018 – 37).
10. Krajský soud dále považuje za nutné zdůraznit, že posudkové lékařství je specializované medicínské odvětví a podřazení zjištěného zdravotního stavu postižení pod příslušnou položku vyhlášky pro posuzování invalidity může provést pouze odborník z této oblasti. Jeho činnost nemůže nahradit soud, ale ani lékař s jinou specializací, který nemá odborné předpoklady pro hodnocení zdravotního stavu podle vyhlášky o posuzování invalidity. Je rovněž třeba zmínit, že pokles pracovní schopnosti se posuzuje vzhledem k profesi (viz rozsudek NSS č. j. 5 Ads 37/2003 – 92).
11. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 této vyhlášky.
12. Jak bylo uvedeno výše, správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 13/2003 – 54), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena.
13. Krajský soud dospěl k závěru, že posudek PK MPSV ČR v Ostravě je úplný a přesvědčivý. Posudková komise zasedala v řádném složení a přesvědčivě vysvětlila, jaké zdravotné postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, včetně jeho hodnocení v rámci kategorizace dle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Současně vysvětlila, jak byly při posuzování invalidity žalobkyně zohledněny její další zdravotní potíže a profesní zařazení. Tento posudek za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším

dopadem na pokles pracovní schopnosti označuje psoriasis vulgaris s tím, že z funkčního hlediska jde o středně těžké postižení. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovila posudková komise z rozmezí 20 – 35 % dle kapitoly XII, položky 4b, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. v rozsahu 20 % a konstatovala, že zdravotní postižení není takového stupně a rozsahu, aby více snižovalo pracovní schopnost. Na tomto místě soud zdůrazňuje, že při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí soud v souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. To znamená, že je podstatné, jaký byl zdravotní stav žalobkyně k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí, tj. k datu 10. 3. 2021, nikoli později. Pokud žalobkyně u jednání soudu přednesla výhrady k posudku posudkové komise a poukazovala na to, že v mezidobí absolvovala další lékařská vyšetření, ať již na revmatologii v červenci 2021 či psychologické vyšetření v červnu téhož roku, které ještě není ukončené a bylo jí doporučeno i psychiatrické vyšetření, nebylo možno k těmto novým skutečnostem v rámci přezkumu rozhodnutí žalované ze dne 10. 3. 2021 přihlídnout. Bude-li zjištěno dalšími vyšetřeními žalobkyně, že se v mezidobí její zdravotní stav zhoršil, pak je to důvodem pro podání nové žádosti o přiznání invalidního důchodu a v rámci dalšího řízení bude opětovně posouzen její zdravotní stav. Krajský soud vzhledem k úplnosti a přesvědčivosti posudku PK MPSV ČR v Ostravě, z něho vycházel a zastává názor, že skutkový stav byl v dané věci zjištěn natolik, že nebylo nutné provádět další dokazování. Protože zjištěná míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí v rozsahu 20 % neodpovídá invaliditě v žádném stupni podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, soud žalobu jako nedůvodnou zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. Invaliditu nelze přiznat na základě očekávání vývoje zdravotního postižení žalobkyně v budoucnu s ohledem na nejistotu vývoje zdravotního stavu a samotný text zákona.

14. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovaná ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 31. 8. 2021

Mgr. Jarmila Úředníčková

Shodu s prvopisem potvrzuje

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje